

Υπόθεση C-271/91

M. H. Marshall

κατά

Southampton and South West Hampshire Area Health Authority

(άρτηση του House of Lords

για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών —
Δικαίωμα αποζημιώσεως σε περίπτωση δυσμενούς διακρίσεως»

Έκθεση ακροατηρίου I - 4368

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα W. Van Gerven της 26ης Ιανουαρίου 1993 I - 4381

Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Αυγούστου 1993 I - 4400

Περίληψη της απόφασης

1. Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Πρόσβαση σε απασχόληση και συνθήκες εργασίας — Ίση μεταχείριση — Οδηγία 76/207 — Απόλυση συνιστώσα δυσμενή διάκριση — Ευχέρεια των κρατών μελών να επιλέγουν τις κυρώσεις — Χορήγηση αποζημιώσεως — Ανάγκη πρόσφορης αποζημιώσεως — Καθορισμός ανωτάτου ορίου αποκλεισμένης οιασδήποτε καταβολής τόκων — Δεν επιτρέπεται
(Οδηγία του Συμβουλίου 76/207, άρθρα 5 § 1, και 6)

2. Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Πρόσβαση σε απασχόληση και συνθήκες εργασίας — Ίση μεταχείριση — Οδηγία 76/207 — Άρθρο 6 — Αποτέλεσμα επί των σχέσεων μεταξύ Δημοσίου και ιδιωτών — Δημόσιο ως εργοδότης
(Οδηγία 76/207 του Συμβουλίου, άρθρο 6)

1. Μολονότι η οδηγία 76/207, η οποία έχει ως αντικείμενο την εφαρμογή στα κράτη μέλη της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών στα διάφορα ζητή-

ματα του τομέα της απασχολήσεως και ιδίως στις συνθήκες εργασίας, περιλαμβανομένων των προϋποθέσεων απολύσεως, αφήνει στα κράτη μέλη, για τον

καθορισμό κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την ελευθερία επιλογής μεταξύ των διαφόρων λύσεων που είναι κατάλληλες για την πραγματοποίηση του σκοπού της οδηγίας, συνεπάγεται ωστόσο ότι, αν επιλεγεί η χρηματική αποζημίωση σε περίπτωση απολύσεως συνιστώσας δυσμενή διάκριση που πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, η χρηματική αυτή αποζημίωση πρέπει να είναι πρόσφορη, υπό την έννοια ότι πρέπει να επιτρέπει την στο ανέγραιο αποκατάσταση των ζημιών που πράγματι προκάλεσε η συνιστώσα δυσμενή διάκριση απόλυση, σύμφωνα με τους εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες.

Συνεπώς, το άρθρο 6 της οδηγίας 76/207 έχει την έννοια ότι απαγορεύει τον περιορισμό της αποκαταστάσεως της ζημίας, την οποία υπέστη πρόσωπο που εθίγη διότι απολύθηκε λόγω δυσμενούς διακρίσεως, από την ύπαρξη ανωτάτου ορίου καθορισθέντος *a priori* καθώς και από τη μη επιδίκαση τόκων που αποσκο-

πούν στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο δικαιούχος της αποζημίωσης, λόγω της παρόδου του χρόνου μέχρι την πραγματική καταβολή του επιδικασθέντος κεφαλαίου.

2. Το πρόσωπο που εθίγη διότι απολύθηκε λόγω δυσμενούς διακρίσεως μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 76/207, έναντι κρατικής αρχής που ενεργεί υπό την ιδιότητα του εργοδότη, προκειμένου να μην εφαρμοστεί εθνική διάταξη επιβάλλουσα όρια στο ποσό της αποζημιώσεως που μπορεί να επιτύχει προς αποκατάσταση της ζημίας.

Συγκεκριμένα, η δυνατότητα του κράτους μέλους να επιλέξει μεταξύ των διαφόρων μέσων που είναι κατάλληλα για την επίτευξη των σκοπών οδηγίας δεν αποκλείει τη δυνατότητα των ιδιωτών να επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τα δικαιώματα των οποίων το περιεχόμενο μπορεί να καθορισθεί με επαρκή ακρίβεια αποκλειστικά βάσει των διατάξεων της οδηγίας.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ στην υπόθεση C-271/91 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Η επίμαχη εθνική νομοθεσία

Ο «Sex Discrimination Act» (νόμος περί των διακρίσεων λόγω φύλου, στο εξής: SDA), απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω φύλου σε

διαφόρους τομείς: στην απασχόληση, σε ορισμένους οργανισμούς όπως τα επαγγελματικά σωματεία και τις οργανώσεις, στην εκπαίδευση, στη διάθεση εμπορευμάτων, στην παροχή υπηρεσιών και στις συμβάσεις επί ακινήτων, στη διαφήμιση. Κατά το άρθρο 62, παράγραφος 1, η παράβαση του SDA καθαυτή δεν συνεπάγεται ούτε αστικές ούτε ποινικές κυρώσεις, παρά μόνο στο μέτρο που αυτό (ενδεχομένως) προβλέπεται ρητώς από τον SDA.

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.